

ЦАРИЦАТА

Не мога...
Остави ме, Иваница...

КАЛОЯНЪ

Говори!

ЦАРИЦАТА

Балдуинъ ме оскърби!

КАЛОЯНЪ

Какво? Какво говоришь?
Той е дръзналъ! Говори...

ЦАРИЦАТА

Той...той...

КАЛОЯНЪ

Какво!

ЦАРИЦАТА

Той...
ми предложи да избъгаме двама,
въ Константинополъ!
Обеща ми императорски вѣнецъ
ако му помогна да избъга...
И после... И после...
Той се опита...той искаше....
О!
То бѣше тъй ужасно...

/ задавя се въ сълзи /

КАЛОЯНЪ

Балдуинъ!

Балдуинъ да дръзне това...
Значи така ми се отплаща за
великодушното... За гдето пощадихъ
живота му... Значи е можело задъ
такъвъ благовиденъ образъ да се
крие такава черна измѣна... Задъ
такова свѣтло чело да се таи най-
коварна мисль!

Да отнеме жена ми и да избъга?
Значи змия съмъ прибралъ въ
пазвата си? Но азъ ще смажа
главата на тази змия!

Още тази нощъ ще слѣзе въ под-
земието, окованъ въ най-тежки
вериги!

/ замисля се, приближава до
царицата, улавя я за ржцетъ
и я смъква на колѣне /

Истината ли казвашъ, Марио?

ЦАРИЦАТА